

Bornholm April 2010

Äntligen var det så dags för ännu en tur till Bornholm, vi hade bokat snabbfärja på torsdagskvällen så det var helt OK att jobba hela dagen innan resan började. Väl på plats tog det lite tid innan vi fattade hur den automatiska incheckningen fungerade. Väl på färjan så satt det fint med røde pølser og en bajer.

Det var sent när vi kom fram till Gudhjems ferieby där vi hade bokat vårt boende. Det blev en ganska sen kväll med ytterligare ett par bajer samt lite förädlade skotska maltdrycker.

Planen var att gå upp tidigt och fiska innan det var dags att handla frukost i den närbelägna mataffären. Sagt och gjort, strax efter kl 7 så körde vi den krokiga Bobbevej ned mot den kända fiskeplatsen, Salne bugt. Väl på plats så kom den första stora chocken, stället vimlade av tyskar, det har nog inte varit så många tyskar på plats sedan kriget. Där fanns även en svensk och en norsk bil, det enda som

saknades var danska bilar, dom var troligtvis på den skånska kusten allihop.

Efter en kortare överläggning så insåg vi att det var nog dags att ta frukost ändå. Olle åtog sig att laga ägg & bacon till hela gänget, alla dagarna.

Efter frukost så åkte vi återigen ner till Salne bugt, nu var det betydligt lugnare med folk och vi kunde se att det verkade ledigt på den norra delen av sträckan.

Vadningen var ganska svår eftersom det var flak av kalksten och djupa rännor emellan, trots att vattnet var klart så kunde man inte riktigt se om det skulle bli bråddjupt på nästa steg. Längst bort var det en hög klippa och grabbarna försökte passera den genom att gå på stigen. Jag pallade inte med bergsklättring och stannade kvar. 10 minuter senare så dök grabbarna upp igen genomsvettiga, dom hade hamnat på en parkering uppe vid stora vägen. Dock så lät dom sig inte nedslås utan började direkt att attackera

klippan från havssidan, det såg ganska vådligt ut när dom, halvt klättrade och halvt vadade för att kunna fiska av samma vatten som jag redan stod och fiskade i.

Lunchen blev en äkta dansk matupplevelse, vi som tog ”stegt flæsk med persillesovs – ad libitum”, fick lära oss att det latinska betydde. Ät så mycket som du vill.

Efter lunch så hamnade vi i Ypnested, ytterligare en klassisk välkänd plats. Detta märktes eftersom det återigen vimlade av tyskar. Konstigt nog var revet närmast parkeringen ledigt och vi gjorde det snabbt till vårt hemmarev.

Det märktes ganska snart att det var fisk inne, jag hade en dragning och strax efter så skriker Tomas till och jag ser en stor stjärtfena i vattenytan, tyvärr blir det inte mer, Thomas tappar fisken ganska snart.

Mats fick en liten blänkare och strax efter så fick jag en. Efter ett tag så lämnade jag gänget för att hämta upp Tord i Rønne, han hade haft ett möte på jobbet tidigare på dagen och kunde inte komma förrän nu.

Väl tillbaka i Ypnested så kunde vi konstatera att fisket hade ebbat ut. När Tord snabbt klädde på sig och var fiskesugen så kom dom andra grabbarna upp till bilen, lagom nöjda. Det blev ytterligare någon timmes fiskande men framåt 8-tiden så blev det mörkt och stugvärmen lockade allt mer.

Lördagen inleddes med fiske vid Levka, strax norr om Rønne. Tord hade glömt sina vadarskor i Gudhjem och körde tillbaks för att hämta, vi hade faktiskt hunnit fiska av sträckan innan han hittade tillbaks. Grabbarna bröt snabbt medan vi stannade kvar för en bajer i lä i gröngräset.

Nästa anhalt var Rønne flygplats, i böckerna känd som ”Lufthavnen”, Mats, Tord och Olle påstod att dom var framme på det vanliga stället. När vi kom fram så var det konstigt att vi inte kunde se dom alls. Vid en telefonkontakt så vidhöll dom

att dom var på samma ställe men tydligen inte.

Det visade sig att dom hade parkerat norr om och vi hade parkerat söder om flygplatsen. Från vår parkering så gick en stig på skrå ner till den kända fiskeplatsen, ”Sengedynen”. Väl framme så var det dags för ett intensivt fiske, detta gav ovanligt lite och Gert drog sig ganska snabbt bort mot nästa udde, när han var halvvägs så kunde vi se hur han drillade och återutsatte en hyfsad fisk. Jag hade bytt till fluga och Thomas körde med Toby när vi också drog oss söderöver. På nästan samma ställe som Gert hade fått fisk tidigare så drog Thomas på en hyfsad, svagt färgad fisk, jag stod nära så det blev en hel del plåtat.

Väl ute på udden så kändes det som om vi hade gått mer än halva flygplatsens längd så det var med viss optimism som vi såg några andra fiskare som var på väg mot oss från andra hållet. Tyvärr var det inte våra grabbar utan några gubbar där den ena gick ut och tog en fin fisk på ett av de första kasten. Det blev dags för lunch och Matsbilen var lite före oss, dom hamnade på ett ställe med äkta dansk mat och återvände mätta och lyckliga.

Vi hade inte samma tur, smått stressade så blev det ett besök hos pölsemanden på torget i Rønne. En äkta Kröllebölle is lyfte upp humöret lite. När det väl blev dags för fiske så befann vi oss i samma sits som tidigare, Matsbilen norr om och vi söder om flygplatsen. Nu var det trögare, Mats och Olle hade fått fisk men vi gick bom.

Tillbaks i Gudhjem så kunde vi konstatera att alla restauranger hade stängt så vi fick gå på plan B, Smörrebröd, jordnötter och bajer i vår ferielägenhet.

Sista dagen så splittrade vi upp oss så att Matsbilen drog över till västkusten direkt medan vi siktade på att fiska oss runt kusten söderöver. Tidigare hade vi provat en fin plats med det passande namnet Svenskehavn och som vanligt på Bornholm så missade vi avfarten och befann oss på andra sidan Nexö. Broens odde var nästa mål och väl framme såg allt kanonfint ut, lagom vågor och hyfsat grumsigt i vattnet. Gert gick bort mot udden medan jag beslutade att fiska mig bort. Fantasisk fin hård botten med tång och sten. Vad som inte var lika fantastiskt var att det som vanligt var kalkstenspallar och att jag ett

par gånger tog ett steg rakt ut i tomma intet, som tur var det bara ca en dm djupare i rännorna och inte flera meter som det hade varit i Salnebukten.

Efter ett tag så märker jag att Gert har på fisk, det drar ut på tiden och avståndet är alltför stort för att jag skall kunna skynda dit för att ta bilder. Jag lyckas se något blankt som sprattlar och höra hur han meddelar 60 innan han återutsätter fisken. Tiden började tajta till och vi beslutade att testa ett par ställen på väg upp mot Rönne. Tyvärr så missade vi avfarten till det första stället och då beslutade vi istället att vi skulle köra till Rasteplatsen som sista alternativ. Vi missade även denna avfart men kunde efter ett par försök konstatera att Matsbilen redan stod på plats.

Klubbmärket satt kvar, något solblekt, det var nu 19 år sedan vi satte dit det när vi var där den första gången. Grabbarna hade inte fått något, vi fiskade ytterligare en halvtimme men ganska snabbt blev det dags att packa samman och hemtransport med färjan.

Sammanfattningsvis så känns det som om vi skulle kunna åka tillbaks till Bornholm. Kanske om ett par år, då får vi hoppas att den tyska invasionen har bedarrat lite.

Vid datorn.
Jan Melin